

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1920 kl. 1/2 6 e. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 3, i anledning av väckt motion om tillägg i § 4 av reglementariska föreskrifter för riksdagen.

I en inom första kammaren väckt och till första kammarens första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 211, har herr Lindhagen hemställt, att riksdagen måtte besluta att i § 4 av reglementariska föreskrifter för riksdagen skall införas ett nytt moment så lydande:

Motionen.

3) Överläggningar inom utskotts nämnders och valmäns sammanträden böra föras med tolerans och välvilja. Talare bör, för att spara andras tid, öka egen förmåga och förkovra själva resultatet, söka av egen vilja koncentrera sig och undvika obehövliga upprepningar. En var yttrar sig i den ordning, han anmält sig eller bliver uppropad; dock att den, som förut ej yttrat sig, uppropas före den, som tidigare haft ordet och den, som andra gången begär ordet före den, som skall yttra sig för tredje gången o. s. v. Detta moment bör uppläsas vid början av varje förhandling, då vidlyftig diskussion kan emotses, och även under diskussionen må ordföranden äga erinra om momentets innehåll,

eller, om detta ej kan bifallas, att till paragrafen lägges ett tredje moment, som upptager allenast den ovannämnda ordning, i vilken ledamot erhåller ordet.

Motionären har i motionen uttalat, att ett bifall till förestående förslag kunde föranleda redan nu ett motsvarande stadgande i de reglementariska föreskrifterna för förhandlingarna i kamrarna.

I avseende å motiveringen för berörda hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Vad först angår de av motionären föreslagna bestämmelserna angående överläggningars förande med tolerans och välvilja, anser utskottet, att förhållningsregler av dylik art för ledamöter av riksdagens kamrar icke lämpigen böra meddelas.

Beträffande den av motionären ifrågasatta nya ordning för erhållandet av ordet vid debatter inom riksdagen, får utskottet som sin mening uttala, att, såvitt utskottet kunnat finna, den nuvarande ordningen i regel icke är förknippad med avsevärdare olägenheter, och att en förändring i enlighet med vad motionären föreslagit knappast skulle medföra större fördelar, än den nuvarande ordningen erbjuder. I anledning av motionärens ifrågasvarande förslag torde således någon förändring i berörda hänseende icke böra vidtagas. Utskottet får alltså hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 19 februari 1920.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar *Borell, Sandegård, friherre Barnekow, Carl Johansson, Grevesmühl, Lind och Sederholm.*
